

İbrahim Kılınç

- şiirler -

Yayın Tarihi:

1.3.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Altı Temmuz

Altı temmuz altı onbeş unutma,
Beni bana rezil ettiğın gündü,
Yollarına pas pas olan gönlümü,
Gülerek çiğneyip gittiğın gündü.

Miladımdır unutmam o günü,
Sanki ruhum tamamladı ömrünü,
Sızısı dinmeyen garip gönlümü,
Hançer ile yarıp attığın gündü

İbrahim Kılınç

AŞIK

O diye bařlarda seęip sözleri
Bořlukta kaybolur sanki gözleri
Sanırız terketti gitti bizleri
Bylede bir sevda olmaz sanırdık

Anlatmaz sanırsın yeniden yaşar
Dinleyen bu büyük sevdaya řařar
Dağları dolaşır denizler aşar
Bylede bir sevda olmaz sanırdık.

Yüzünde o aşkın derin izleri
gleni aęlatan dertli sözleri
Arada nemlenir hafif gözleri
Bylede bir sevda olmaz sanırdık.

O kim diye sorduk döndü sazına
Acı bir tebessüm çöktü yüzüne
Gökçe iek dedi kurban nazına
Bylede bir sevda olmaz sanırdık.

İbrahim Kılınç

Aşık Baba

Kara sevdasına dağlar aşırđı
Ondan aşık baba dediler ona
Ondaki sabıra alem şaşırđı
Ondan aşık baba dediler ona

Sevda ocağına odun taşırđı
Aşkın ateşinde gönül pişirdi
herkes yanar iken o hep üşürdü
Ondan aşık baba dediler ona

Aşıklara sohbet oldu söz oldu
Ayazda yaz, kızgın çölde güz oldu
Benliđi terk etti her aşıkla biz oldu
Ondan aşık baba dediler ona

Aşıklara nefes oldu söz oldu
Yanana kar, üşüyene köz oldu
Kabuk değil o her zaman öz oldu
Ondan aşık baba dediler ona

İbrahim Kılınç

Bağlama

Bazen alev olur, bazen har olur,
Sevenlerin yüreğinde kor olur,
Şiir olan yerde elbet var olur,
Dilimizdir bizi söyler bağlama.

Ağıt olur felaketler sonunda,
Yiğit ölür o toplumun önünde,
Neler söyler bak ehlinin elinde,
Bir tanıdık yüzü söyler bağlama.

Türkü yapar şairlerin sözünü,
O güldürür aşıkların yüzünü,
Neşeyanlatır bazen hüznü,
Kalpten kalbe izi söyler bağlama.

Telinden geçmeden öze varılmaz,
Aşk ile yanmadan köze varılmaz,
Gönülden dinleyen çalan yorulmaz,
Eli değil bizi söyler bağlama.

Ustası çalarken seni anlatır,
Elime alınca beni anlatır,
Belki yarın, belki dünü anlatır,
Her gün başka günü söyler bağlama.

İbrahim Kılınç

Başka Dünya

Yazılmamış şiirlerin,
Bestelenmemiş nameleri ile,
sana hitap etmek isterdim,
Açılmamış bir çığırda sana gelmek,
Mümkün olsaydı eğer.

Atıp bir kenara derdi kederi,
Bir ömrü yaşadım inan bir günde,
Neleri sığdırırdım o güne neleri bilsen,
Bana ayırabileceğin
Bir gün olsaydı eğer.

Yaşanmadan biten,
Gerçek hikayeler için
Henüz yazılmayan şiirlerden,
Mısralar okurdum,
Hüzünle hazanın birleştiği,
Sevgilerin ilahileştiği,
Sevdaların kalplerle bütünleştiği,
Gönül diyarlarına götürürdüm seni,
Anlatabileceğimiz bir dün olsaydı eğer.

Bedenler kaybolur ruh can olurdu,
Değişir dünyalar bir yön olurdu,
Hiç unutamayacağın bir an olurdu,

Benimle geçirdiğin,
bir gün olsaydı eğer.

İbrahim Kılınç

Bilmek İstersen

Ađlanmayan öykü benim
Söylenmeyen türkü benim
Dost olupta řu dünyaya
Dostsuz kalan kul ki benim

İbrahim Kılınç

Çiçekçi Kız

Kolunda lale dolu gül dolu sepet.
Mosmor ellerinde bir demet çiçek.
Her nefeste dudakları titreyerek.
Kısık bir sesle bağıyor çiçek çiçek

Sırtında kabanı bir kolu yanık.
Yaşlı gözlerinde bakışlar donuk.
Dökülen yaşları tek tek silerek
Kısık bir sesle bağıyor çiçek çiçek

Bir öksürük sanki ciğerini sökecek.
Bir çilesi varki belli çekecek.
Bazen ağlayarak bazen gülerek.
Kısık bir sesle bağıyor çiçek çiçek

İbrahim Kılınç

Dünya Ve Rüya

Seni dinlediler mısralarımdan
Melek huri yada peri dediler
Göremedilerya benim gözümle
Seni görüp bana deli dediler

Sevda aleminde gülüp oynayan
İki mısra ile gönül dağlayan
Bu senmisin gizli gizli ağlayan
Gerçekmi gözünün seli dediler

Gönlünden uzaktı sevda sanatı
Dolu dizgin yaşar idin hayatı
Sanırdık ki kalbin taşta katı
Yumuşatmış sevda yeli dediler

Tarih doksan dokuz eylülün onu
Rüyadan uyandım buldum ben onu
Ne anlatsam yok ki başı ve sonu
Esir etmiş bir saç teli dediler

İbrahim Kılınç

Gökçe Çiçek 2

Tamamlanamayan eksik yanımsın
Ya damarda kanım yada canımsın
Neşe keder hüznün sen her yanımsın
Gönlümde bir derin yer gökçe çiçek

Sensizliğı neden sevmediğimi
Sensizli günlerde gülmediğimi
Anlatmak isterken sormadığımı
Dil lal oldu göze sor gökçe çiçek

Takılmış teline düşmüş eline
Feda olmuş bu can senin yoluna
Cevabım yok sormadığın soruna
Şafağımda doğan nur gökçe çiçek

Seni tarif edemez ki kalemim
Sebebisin bu bende ki keremin
Aklını başından alır görenin
Dillerde dolaşan sır gökçe çiçek

İbrahim Kılınç

Gökçe Çiçek 3

Bedenin tamamı ruhun yarısı
Sana adanmış bu ömrün gerisi
Bütün şiirlerin ilham perisi
Çorak bağrımdaki gül gökçe çiçek

Bilmeyene sözle anlatılmaz ki
Görmeyene mısrada tanıtılmaz ki
Gönle bir düşünce unutulmaz ki
Mutluluğa giden yol gökçe çiçek

Düğüm düğüm bende düğümlenmiştir
Nakış nakış kalbe hep işlenmiştir
Ben biçaredirim o güçlenmiştir
Çözülmez muamma sır gökçe çiçek

Akıldan çıkmayan heceleri var
Zifiri karanlık geceleri var
Bağrımda sökölmez acıları var
Şafağımda doğan nur gökçe çiçek

Tanrıdan ve senden bu tek dileğim
Günü gelip durmadan çarpan yüreğin
En son nefesimde gelde göreyim
Gülümse karşımda dur gökçe çiçek

İbrahim Kılınç

GÖKÇE ÇİÇEK 4

Gözler mavi saçlar altın sarısı
Tükendi ömrümün kalan yarısı
Soksaydı bu dili eşek arısı
Seni görür olur lal gökçe çiçek

Yağmurdan anlatır selden anlatır
Gereksiz ahvaden halden anlatır
Söylemez derdini elden anlatır
Demez tutduğum dal gökçe çiçek.

Ne ince planlar yapar görmeye
Hazır bekler onun için ölmeye
Yutkunur hazırlanır ikrar vermeye
Bir türlü diyemez kal gökçe çiçek.

Hiç yaşadım saymaz onsuz gününü
Hiç yaşadım saymaz onsuz dününü
Kimseler çözemez bu kördüğümü
Niye demez kapımı çal gökçe çiçek.

Yürekte ateş bu yansın sönmesin
Sevda yoludur bu giden dönmesin
Yaradan sevdiği kula vermesin
Söyle bu kaçınıcı yıl gökçe çiçek.

Anlatmasıda zor çekmeside zor
Dünün kıvılcımı oldu şimdi kor
Sevda ateşini aşıklara sor
Anlarsın ne yaman hal gökçe çiçek

İbrahim Kılınç

Gökçe Çiçek1

Dillerde dolaşan gizli bir sırsın
Dileğim odur ki yüzün hep gülsün
Gönlün mutluluğu sevgiyi bulsun
Bir ömür boyunca gül gökçe çiçek

O altın saçların güneşin rengi
O mavi gözlerin okyanus dengi
Göze almaz mıydım her türlü cengi
Ulaştıysaydı sana yol gökçe çiçek

Tanrının dünyada tek meleğisin
Sen gönlümün ilk ve son dileğisin
Sen bükemediğim aşk bileğisin
Seher vakti esen yel gökçe çiçek

Bende yerin başka sen bilmesende
Severim ben seni sen sevmesende
Hasretinle yanıp gün görmesemde
Her anım seninle bil gökçe çiçek

İbrahim Kılınç

Gül Dosta Gider

Ferhat' in misali dağları yarıp.
Dertlerden bunalan kul dosta gider
Yüzün sürmek için menzile varıp
Her seven gönül de bir dosta gider

Çok uzak olsada varılmaz sanma
Yola çıkan aşık yorulmaz sanma
Bülbüllün figanı duyulmaz sanma
Gökkubbeyi yarıp bir dosta gider

Her aşıkta bir hikaye anlatır
Duymaz muhattabı bize dinletir
Bir ah çeker yeri göđü inletir
Gamla dolu yürek bir dosta gider

Gözü değil sevda gönlü ađlatır
Cenazesiz evde yaslar bađlatır
Battıkça dikenini yürek kanatır
Kan ile allaşan gül dosta gider.

İbrahim Kılınç

Hayat

Ümitmi?
çoktan yedik
Soğan ekmekle

Ömürümü?
Sürüp gidiyor
çile çekmekle

Sevdamı?
Herkestebaşladı
Bizde bitmekte

Maaşımı?
Çaya sigaraya
Ancak yetmekte

İbrahim Kılınç

İki Bin Bir

İki bin bir sana zar ile geldik,
Sevdaları gömdük iki binlere,
Belki istemedik zor ile geldik,
Sor kaç defa öldük iki binlere.

Üç yüz atmış beş gün değil yıl vardı,
Ne çileli ne tükenmez yol vardı,
Kor ateşi körükleyen yel vardı,
Sor ne sırlar gömdük iki binlere.

Gönlümüz sevdalı içimiz yanık,
Bedenimiz onu sevmekten sanık,
Elbet gözde fer yok bakışlar donuk,
Sor ne nurlar gömdük iki binlere,

İbrahim Kılınç

İstisna

Hayatımı değiştiren tesadüf-ü müstesna,
Tek insan ayledi seni istisna,
Oldum aşkını taşıyan gönüllü bir hamalın,
Zulmetsende gitmez gözden hüsn-ü cemalın

İbrahim Kılınç

İtiraf

Her günüm bayramdı her günüm düğün,
Bende sana gönül vermeden önce,
Dağları delerdi bu moral gücüm,
Bende sana gönül vermeden önce.

Eğilmezdi başım dağlardan yüce,
Yenilmez yığittim ben hiçbir güce,
Sefa sürer idim gündüz ve gece,
Bende sana gönül vermeden önce.

Günüm bir alemdi gecem bir alem,
Dilim bir alemdi hecem bir alem,
Umrumda değildi ne el ne alem,
Bende sana gönül vermeden önce.

Yağımda kavrulur bana yeterli,
Yürekler yakardım nede beterdim,
Diskoda tanışır barda satardım,
Bende sana gönül vermeden önce.

Kalbim çelik kafes kilidi pastı,
Sanırdım anahtarı kimse bulmazdı,
Yüreğimde kor alevle yanmazdı,
Bende sana gönül vermeden önce.

İbrahim Kılınç

Nazlı 2

Davul zurna çalıyor
Nazlı gelin oluyor
Nazlı'nın gönlü buruk
Nazlı'nın gözünde yaş
Nazlı'nın bir derdi var
Yedi başlı canavar
Kemirdikçe içini
O sıkıyor dişini

Akşam kına yakıldı
Tüm takılar takıldı
Aşık Gabib gelmedi
Düğüne şevk vermedi
Eve haber salındı
Aşık evden alındı

Aldı sazı eline
Şöyle baktı geline
Gelinin gözünde yaş
Aşığın bağrında taş
Çok dertli söyledi saz
Herkes ağladı biraz
Aşık içini döktü
Etrafa hüznü çöktü
Türküsunü dinletti
Sevenleri inletti

Ne sıkıcı bir gündü
Ne kasvetli düğündü
İncecikten bir yağmur
Dar sokaklar hep çamur
Köye taksi girmiyor
Nazlı ata biniyor
Hıçkırarak ağlıyor
Gönülleri dağlıyor
Aşık Garib'in gönlüne
Bir kıvılcım düşüyor
Konvoy uzaklaştıkça
Yavaş yavaş büyüyor
Ve gözden kaybolunca
Kıvılcım kor oluyor
Halen o'nun kalbinde
Alev alev yanıyor
Bir yanda Aşık Garib
İçin için yanıyor
Bir yanda Nazlı gelin
Sararıyor soluyor

İbrahim Kılınç

Nazlı1

Yağın yağmurun gizlediği
Bir hıçkırık bu uzaktan gelen
Buruk bir sesle ağlama diyor Garip
Ve hıçkırarak ağlamıyorum diyen
Nazlı'nın sesi
O gün düğün arefesi
Akşam kına gecesi
İssız sessiz bir köşede
Gözlerine bakmaya cesareti yok
Ve elleri titriyor
Ne desin ki Nazlı'ya
Zavallı Aşık Garip
Bir eziklik bir burukluk
Var ki içinde
Tasviri mümkün değil
Son beraberlikleri
Belki son dakikaları
Ellerinden birşey gelmezki
Kaderin tecellisi bu
Yarın sazınıda çalarak
Uğurlayacak Nazlı'yı

İbrahim Kılınç

Neye Yarar

Beni sana seni bana getirmiyorsa,
Uzak olsa yakın olsa yol neye yarar,
Çektiğim dinmez acıyı bitirmiyorsa,
Bülbül gibi şakısam dil neye yarar.

Güller ile gül yüzlüme varamıyorsam,
Gülizardan onun için deremiyorsam,
Goncaları soldurmadan veremiyorsam,
Beyaz, sarı, kırmızıymış gül neye yarar.

Dizeler mısralar onu anlatmıyorsa,
Buram, buram namerde o tütmiyorsa,
Bağlama çalıyor ona ses gitmiyorsa,
Mızrap dünyayı titretmiş tel neye yarar.

Boz bulanık taştan taşa dökülüyorsa,
Silip süpürüp her şeyi götürüyorsa,
Anılarda sevdan ise hep duruyorsa,
Baharda çağlamış coşmuş sel neye yarar.

İbrahim Kılıç

Nur

Nur dođmuş diyorlar o gün bir gözden,
Uyananlar haberdar olmuş bu kızıdan,
Renk vermiř yaradan güneş, ay ve denizden

Bir dosta dođum günü iin itaf olunmuřtur

18.11.1999

İbrahim Kılınç

O ki

Bir elinde kokladığı üç beş tutam saç
Bir elinde içmediği bir kutu ilaç
Ne ağzında diş kaldı ne başında saç
Tatlı bir tebessüme sevgiye muhtaç
O ki doğduğu gibi öldü
Gönlü zengin karnı aç

İbrahim Kılınç

Ölmek

Belki çektiğimiz Tanrıdan ceza
Ölüm ne bir kurşun yada bir kaza
Çıkmazdı bedenim bu aşkla yaza
Belki üzülürsün diye korkmasam

Dalgıçlardan beter vurgun yemişim
Ruhumu ben zaten sana vermişim
Kurtuluş yolunu ölüm bilmişim
Belki üzülürsün diye korkmasam

Ben aşkı çekilmez çile bilirim
Sevda girdabında gider gelirim
Bu canı aşkıma kurban veririm
Belki üzülürsün diye korkmasam

Seni her görüşte bir defa ölmek
Yaşamak çözümdür belkide ölmek
Son kararım idi bu defa ölmek
Belki üzülürsün diye korkmasam.

İbrahim Kılınç

Ölüm

Ölümde bizlere uzak değildir
Belkide severiz yaşamak kadar
Neylersin ki hayat denen bu yolu
Bitirmekte zordur başlamak kadar.

İbrahim Kılınç

Ölüm Nedeni

Anlamsız boşluğa bakan gözümün,
Gülmeyi unutan yaslı yüzümün,
Fasılasız çektiğim gönül sızımın,
Anladığın bin de birdir ancak.

Anla gözlerimden yormadan beni,
Kapat bir örtüyle cansız bedeni,
Merak edenlere ölüm nedeni,
De ki; şiirlerde bulunur ancak.

İbrahim Kılınç

Özlem

Bir hafta ayrıldın diye
Bağlamayı mı özledin,
Yar boynuma sarılıpta,
Ağlamayı mı özledin.

Gurbet sendin, sıla sendin,
Hem gelendin, hem gidendin,
Yorgunum durgunum derdin,
Çağlamayı mı özledin.

Çatık kaş ne bilmez idik,
Gözünde yaş görmez idik,
Hiç halini sormaz idik,
Bağlanmayı mı özledin.

İbrahim Kılınç

Poker

Belki kırınlık var, belki de küstüm,
Belkide ben senden, ümidi kestim,
Kaçsanda görsende bu benim restim,
Kazansanda, kaybetsende senindir.

Hayatımı koydum, ben bu pokere,
Kare as her zaman gelirmi ele,
Kaybetmeyi göze aldım bir kere,
Kazansanda, kaybetsende senindir.

Neden suskun durur, hile yaparsın,
Üzdüğünü bile, bile yaparsın,
Kaybetmeye mahkum diye yaparsın,
Kazansanda, kaybetsende senindir.

Beş benzemez ile kazandın canı,
Birde madalyonun var diğer yanı,
Kapını çalarsa pişmanlık anı,
Gönlüne sermaye bu can senindir.

İbrahim Kılınç

Sana Ayırdım

Çiçekler topladım sana kırlardan
Şevgiler yolladım uzak yollardan
Bahçemde açılan gonca güllerden
Kırmızı olanı sana ayırdım

Sesin duyulmuyor resimlerinden
Kimseler bahsetmez isimlerinden
Hazanlı hüzünlü mevsimlerimden
En güzel baharı sana ayırdım

Yıldızlar topladım gecelerimden
Hep ismin okunur hecelerimden
Sıyrılıp yılda bir acılarımdan
Subat ondördünü sana ayırdım

Hayalin hiç gitmez inan gözümden
Duyulmasın diye ismin sözümden
Bakıp lugaatıma seçip özümden
Sultan sözcüğünü sana ayırdım

Güneşler getirdim kış günlerine
Tatiller getirdim iş günlerine
Hediyemdir bütün yaş günlerine
Gönlümün köşkünü sana ayırdım

İbrahim Kılınç

Sefalet

Duvarın her yanından rüzgar doluyor
Çatısı en az beş yerinden damlıyor
Duvarlar boyasız soba yanmıyor
Her kenarda her köşede sefalet

Ortada dolaşan bir küçük çocuk
Soğuktan titreyen elleri mosmor
Güzel gözlerinden yaşlar damlıyor
Solgun ve ümitsiz yüzde sefalet

İbrahim Kılıç

Seni Gösterip

Dün gece rüyamda erenler pirlir,
Aşık eylediler seni gösterip,
Ne suçum günahım var benim bunda
Aşık eylediler seni gösterip

Gülşende açılan güller gibiydin,
Seher vakti doğan nurlar gibiydin,
Hafif tebessümle güler gibiydin,
Aşık eylediler seni gösterip.

İçim yandı bana bakıp güldüler,
Senin ellerinden şerbet verdiler,
Beni düğüm düğüm düğümlerler,
Aşık eylediler seni gösterip.

Rüyamı rüyamda tabir ettiler,
Beni bu sevdaya salıp gittiler,
Üstelik senide alıp gittiler,
Aşık eylediler seni gösterip.

Bu aşık biçare kalsın dediler,
Bu aşk ateşiyle yansın dediler,
Sararsın gül gibi solsun dediler,
Aşık eylediler seni gösterip.

İbrahim Kılınç

SENSİZLİK

Sensizliđi bana sorarsan eğer
Havanın havasız kalması gibi
Bensiz geçen günler nasıldır dersin
Suyun susuzluktan yanması gibi

Geceleri sorma nasıl geceler
Geceleri anlatamaz heceler
Titretir geceler gnl acılar
Güneşin soğuktan donması gibi

Her şafak sökerken başlar ayazlar
Sanmaki farklıdır kışlardan yazlar
Dşer şakaklara bir bir beyazlar
Çllere karların yağması gibi

Gidiyorken bekle dur diyememek
Bir gününü bana ver diyememek
Ne olursun bir kez gl diyememek
Bir bedeninin ruhsuz kalması gibi

İbrahim Kılınç

Sevda Sarası

Götürüp acile dün akşam üstü
Eczanede olmaz ilaç verdiler
İki doz mavi göz bir doz sarı saç
Aksatmadan hergün alsın dediler

Açtılar içimi gönül yarası
Amansız hastalık sevda sarası
Doktor değilmiş bunun çaresi
Hergün sevdiğini görsün dediler

İbrahim Kılınç

Sitem

Gamzede gizlenen göz yaşlarıdır
Çiseleyen yağmur suyu sandığın
Kanayan bir kalbin kan damlasıdır
Baharın açılan gülü sandığın

Dertleştiği dert ortağı sazıdır
Aşkı yüreğinde ince sızıdır
Sermayesi tatlı dili sözüdür
Okunmayan hece yazı sandığın

Yanlış düşünmekte yanlış yapmakta
Baharda sel olmuş sana akmakta
Bir tanrı ya birde sana tapmakta
Sadece Allahın kulu sandığın

Senin aşk ateşin onu yakmakta
Hangi yola sapsa sana çıkmakta
Her neye baksada sana bakmakta
Ümitsiz bir aşkın körü sandığın.

İbrahim Kılınç

Sonbahar Duyguları

Sonbahar hüznü çökmüş gönlüme.
Bir bahar sevinci arar gezerim.
Sorarım sorarım cevap yok yine
Usanmaz bir daha sorar gezerim

Yağmur var bulut var ve fırtınalar.
Yer ıslak dal ıslak gözümde yaşlar.
Bitirmek isterim yeniden başlar.
Derdime bir derman arar gezerim.

Bu hayat yoluna çıktım çikalı
Hem yazı gördüm ben hemde baharı.
Sonbahar sevdası daha manalı
Koklamaz gülümü çağlar gezerim

Bu gönül sevdaya düşse ne yazar .
Şevgili bilmese bilse ne yazar.
Önü kar öñü kış mevsim sonbahar.
Ağaran saçımı yolar gezerim.

İbrahim Kılıç

Süprüntü

Neden ismim hiç düşmüyor dillerden
Yazım kara bahtım kara yerlerden
Biriyim çöplükte solan güllerden
Bana laf söyleyen diller süprüntü

Ondördüm de bir ayyaşa verdiler
Çocuk yaşta günahıma girdiler
Ne geldiler nede haber sordular
Genç yaşımda sebep olan süprüntü

Gün görmedim yıllar boyu eşimden
Kara bahtım ayrılmadı peşimden
Memnunmuyum sanıyorsun işimden
Kazancını bana veren şüprüntü

Düşünüpte hiç kafanı yordunmu
Derdin nedir diye gelip sordunmu
Karşılıksız hiç beş kuruş verdinmi
Namus nutukları atan süprüntü

İbrahim Kılınç

Tarifsiz Yorumsuz

Gözyaşımla ıslanmış beyaz sayfaya
Kanımla yazdığım şu dörtlüğe bak
Sana olan aşkımlı anlatmıyorsa
Beyhude okuma şiiri bırak.

İbrahim Kılıç

Tatlı Bela

Neden arama hiç sen bu sevdaya,
Uykular katlime verdi fermanı,
Rüyalar bulurmu derde dermanı.

Gülüyor bozkırı gül eyliyorsun
Kaş çatıp gülşeni çöl eyliyorsun,

Ne acılar gördüm sevda içinde,
Umarsız dertlerim kaldı içimde,
Rüyalar yorumlar binbir biçimde.

Kaş çatıyor beni el eyliyorsun,
Gülüyor kendine kul eyliyorsun.

Nedensiz vakitsiz başladı sancı,
Uykular gözüme oldu yabancı,
Rüyalarım tatlı gerçekler acı,

Kaş çatıp bedenim kor eyliyorsun,
Gülüyor yangını kül eyliyorsun.

Ne yana yönelsem yolum dolaşır,
Uyku gelir gözlerime ulaşır,
Rüyada geceler aklım karışır.

Görmesem aklımı zay eyliyorsun,
Görünce dilimi lal eyliyorsun.

İbrahim Kılınç

Tokat

Nasıl anlatayım seni kalemle
Camilerin mescitlerin güzeldir
İnsanın işi yoktur yalanla
Çarşıların pazarların güzeldir

Dosta akrabaya haber salınır
Düğünlerde davul zurna çalınır
Gidip kız evinden gelin alınır
Adetin bir başka tören güzeldir

Kelkit nehri böler seni ikiye
Tokat ile öğreniyor Türkiye
Güneş başka doğar Çamlı sekiye
Dağların dumanlı yaylan güzeldir

Cenete bir örnek Topçam dağındır
Gürcü köy Zamayır üzüm bağındır
Her ilkbahar senin altın çağındır
Türkülerin destanların güzeldir

Kuzuların otlanıyor yaylanda
Ekinlerin sararıyor tarlanda
Derennide meyvelerin turfanda
Sarı mavi yazmaların güzeldir

Aşık derki doğrudur bu sözlerim
Ondördünde halı dokur kızların
Neşesi başkadır sende yazların
İnsanın toprağın yaylan güzeldir

İbrahim Kılınç

Vakitsiz Sevda

İlk defa üzüldüm biliyormusun,
Aramızda yıllar olduğu için
Kahrettim bahtıma seziyormusun
Seni bu kadar geç gördüğüm için

Sevda girdabına düştüm apansız
Günlerim karanlık geceler ıssız
Ne şanslı sayıldım ne de tüm şanssız
Seni bu kadar geç gördüğüm için

Bir anda gözlerin bakıp gözüme
Boş geçen yılları vurdu yüzüme
Kor alevdir şimdi düşen özüme
Aramızda yıllar olduğu için

Ne gel diyebildim ne de git sana
Ağır geldi sevdanın bedeli bana
Gönül bir yana der akıl bir yana
Seni bu kadar geç gördüğüm için

İbrahim Kılınç

Var İmiş

Aşk vakitsiz aldığım bir hediye,
sormayın be dostlar sebep ne diye,
Nasıl derim yarda vebal var diye,
Candan öte canda bir can var imiş.

Bir volkan misali içten yanarım,
Görülmez ne lavım nede dumanım,
Basit gibi görülsede dermanım,
Çile çeksin diye ferman var imiş

İnler mızrap dokundukça tellerim,
Virane gönlümde açılmayan güllerim,
Neyi anlatsınki söyle dillerim,
Bilmezki nerede derman var imiş

Bazen vuslat bazen hasretle biten,
Bazen neşe bazen kasvetle biten,
Bazen ölüm bazen mihnetle biten
Her hikayedede bir son var imiş.

İbrahim Kılınç

Vazgeç Güzel Dost

Hayatın ilkbahar çağındasın sen
Hazandan hüzünden vazgeç güzel dost
Çiğdemlerin sevda çağındasın sen
Hazandan hüzünden vazgeç güzel dost

Mayısın gürünmez nisanın nerde
Mart henüz gülümser durduğun yerde
Göremezsın sevda gözünde perde
Hazandan hüzünden vazgeç güzel dost

Elbet sert esecek bahar rüzgarı
Eritecek kıştan kalan o karı
Daha senin ömrün olmamış yarısı
Hazandan hüzünden vazgeç güzel dost

Kardelenler çıkar iken dağında
Lale sümbül biter gönül bağında
Bir bakarsın yeni bir gül sağında
Hazandan hüzünden vazgeç güzel dost

İbrahim Kılınç

Vazgeçilmez Gidilmez

Nedenini seven, sevilen bilmez,
Usanmaz hiç seven sevilen bilmez,
Rüya sevenindir sevilen görmez.

Öyle bir duygu ki, tarif edilmez,
Bir yoldur ki vazgeçilmez gidilmez.

Nerdedir ki aransada bulunmaz,
Uzayan yollarda aşık yorulmaz,
Ramak kalır menzilede varılmaz.

Öyle bir duyguki, tarif edilmez,
Bir yoldurki vazgeçilmez gidilmez

Nedir ki aranan, nedir sorulan,
Uykusuz gecelerde nedir bulunan,
Rüzgar iken fırtınayken durulan.

Öyle bir duyguki, tarif edilmez,
Bir yoldurki vazgeçilmez gidilmez

İbrahim Kılıç

Yaşlar

İnletirse usta mızrap telleri,
Sormadan dökülür gözünden yaşlar,
Sevdanın ikinci yarısındaysan,
Yormadan dökülür gözünden yaşlar,

Gönüle dikilen bir gülün olur,
Kanınla sulanır al gülün olur,
Çorak bağrındaki son gülün olur,
Durmadan dökülür gözünden yaşlar.

Gökte şimşek kalpde yıldırım olur,
Çözmek istedikçe kördüğüm olur,
İçinden çıkılmaz bir durum olur,
Yılmadan dökülür gözünden yaşlarç

Gözleri gözünden ayrılmazki hiç,
Sert kabuk altında kaynayan o iç,
Titretir aşktaki o kudret o güç,
Sonradan dökülür gözünden yaşlar

Gelir geçer dersin yerleşir kalır,
Her şeyin tükenir hatıran olur,
Can sanarsın bakarsınki el olur,
Kalmadan dökülür gözünden yaşlar.

İbrahim Kılınç

Zibidi

Kendini bilgi deryalarında arar
Cehalet denizinde batan zibidi
Ukalalığında marifet sanar
Kendisini üstün insan sanan zibidi

Bir civcive yetmez akli selimi
Kapatmaya uğraşır beyindeki kelini
Kimse dolduramaz sanır yerini
Boş atıpta dolu tutan zibidi

İnsanlığa boş laf ile olurmu kayıt
İyi kötüden edemez ayırt
Beyin fotokopisi bomboş bir kağıt
Sağa sola kem söz atan zibidi

İbrahim Kılınç

Züğürt süleyman

Bulmuş keyfi ve neşeyi
Almış yanına Ayşe yi
Diyorlar dönmüş köşeyi
Bizim züğürt Süleyman

Eğlenmiş keyfine bakmış
Avrupa sigara yakmış
Vehbi Koç a üç tur takmış
Bizim züğürt Süleyman

Boğazda villası varmış
Alanyada yazlık almış
Las Vegas ta üç yıl kalmış
Bizim züğürt süleyman

Bahçevan tutmuş gül ekmiş
Eşi bulunmazmış tekmiş
Altına mercedes çekmiş
Bizim züğürt Süleyman

İbrahim Kılınç